اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَ الصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْم ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْم ط

د لَيْلةُ الْقَدْر په باره کښې معلومات

دعائے عطار: يا رَبَّ المُصطفٰی! څوک چې دا رساله ”د لَيْلةُ الْقَدْر په باره کښې معلومات“ اولولي يا واوري، هغه ته د لَيْلةُ الْقَدْر ډير ډير برکتونه نصيب کړې او بے حسابه ئې اُوبخښې.

اٰمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيّٖن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

د دُرُود شريف فضيلت

د الله پاک د آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان مبارك دے: چا چې په ورځ کښې په ما باندې 1000 ځله دُرُود شريف اُووئيلو، هغه به د هغې پورې نه مرِ کيږي تر څو چې په جَنَّت کښې خپل ځائے اُو نه وِيني. (اَلتَّرْغِيب وَالتَّرْهِيب ج ۲ ص ۳۲۸ حديث: ۲۲)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعالٰی عَلٰی مُحَمَّد

لَيْلةُ الْقَدْر ته ”لَيْلةُ الْقَدْر“ ولې وائي؟

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! لَيْلَةُ الْقَدْر ډيره زياته بَرَکتونو والا شپه ده. دې ته لَيْلَةُ الْقَدْر ځکه وائي چې په دې کښې د ټول کال اَحکام نافِذ کيږي او فرښتے د ټول کال په کارونو او خِدماتو مامور کړے شي او دا هُم وئيلے شوي دي چې د نورو شپو په مقابله کښې د دې شپې د قَدر او مَنزِلت په وجه دې ته لَيْلَةُ الْقَدْر وائي او دا هُم منقول دي چې په دې شپه کښې نيك اعمال مقبول وي او بارګاهِ اِلٰهی کښې د دې [نيکو اعمالو] قدر کيږي ځکه دې ته لَيْلَةُ الْقَدْر وائي.

کړي.“ (بُخاری ج١ص٦٦٠حدیث٢٠١٥)

لَيۡلَةُ الۡقَدۡر پټ ولي؟

خوږو خوږو اسلامي وروڼو! د الله تعالٰی سُنَّتِ کريمه دي چې هغه بعض اَهَم ترين مُعامَلات په خپل مَشِيَّت د بندګانو نه پټ ساتلي دي. څنګه چې منقُول دي: الله تعالٰی خپله رِضا په نيکو کښې، خپله ناراضي په ګُناهونو کښې او خپل اولياء رَحِمَهُمُ الله په خپلو بندګانو کښې پټ ساتلي دي.“ (اَخلاقُ الصّالِحِين ص٥٦) د دې خُلاصه دا ده چې بنده دِ د وړې ګڼړلو په وجه يوه نيکي هُم نه پريږدي. ځکه چې هغه نه دے خبر چې الله تعالٰی به په کومه نيکئ راضي کيږي، کيدے شي چې په ظاهره وړه ښکاريدو والا نيکئ باندې الله تعالٰی راضي شي. مَثَلًا د قِيامت په ورځ به يو ګنهګار کس صرف د دې نيکئ په عِوَض کښې اُوبخښلے شي چې هغه په يو تږي سپي باندې په دُنيا کښې اوبه څښلي وے. هُم دغسې خپله ناراضي په ګناهونو کښې د پټولو حِکمت دا دے چې بنده يوه ګناه د وړې ګڼړلو په وجه اونکړي، بس چې د هرې ګناه نه ځان ساتي. ځکه چې هغه نه دے خبر چې الله تَبَارَكَ وَ به په کومه ګناه ناراضه کيږي. هُم دغسې ئې اولياء رَحِمَهُمُ الله په بندګانو کښې ځکه پټ کړي دي چې انسان د هر نيك حقيقي پابندِ شرع مسلمان رِعايت او تعظيم اوکړي ځکه چې کيدے شي هغه وَلِئُّ الله وي. چې کله مونږه د نيکو خلقو د زړه نه تعظِيم [يعني ادب] کوو، د بدګُمانئ نه ځان ساتو او هر مسلمان د خپل ځان نه ښه ګڼړل شروع کړو نو زمونږه مُعاشره به هُم صحيح شي او اِنْ شَآءَالله تعالٰی زمونږه آخرت به هُم بهتر شي.

د حِکمتونو مَدَني ګلونه

اِمام فَخرُ الدِّين رازي رَحۡمَةُاللهِعَلَيۡه په ”تفسيرِ کَبِير“ کښې فرمائي: الله تعالٰی شَبِ قَدر په يو څو وجهو

پټ ساتلي دہ. اوّل دا چې خنګه ئې نور خيزونه پټ ساتلي دي، مَثَلًا **الله** تعالٰی خپله **رِضا** په طاعتونو [يعني نيکو] کښې پټه ساتلې ده چې بنده په هر طاعَت کښې رَغبت حاصل کړي. خپل **غضب** ئې په ګناهونو کښې پټ ساتلے دے چې بنده د هرې ګناه نه ځان ساتي. خپل **ولي** ئې په خلقو کښې پټ کړے دے چې خلق د هر کس **تعظِيم** [يعني ادب] کوي، **قبوليَّتِ دُعا** ئې په دُعاګانو کښې پټ کړے دے چې په ټولو دُعاګانو کښې مُبالَغه کوي او **اِسمِ اَعظم** ئې په اِسمونو کښې پټ کړے دے چې خلق د ټولو اَسماء تعظيم کوي. او **صَلٰوةِ وُسطٰی** ئې په لمونځونو کښې پټ کړے دے چې په ټولو لمونځونو **مُحافَظَت** (يعني هميشګي) اختيار کړي او قبولِ تَوبه ئې پټ ساتلے دے چې بنده د توبه په ټولو قِسمونو هميشګي اختيار کړي، او د مرګ وخت ئې پټ ساتلے دے چې مُکَلَّف (يعني بنده) په ويره کښې اوسيږي. هُم دغسې ئې **شَبِ قَدر** هُم پټ ساتلے دے چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَك د ټولو شپو تعظيم کوي. بله دا چې لکه **الله** تعالٰی چې اِرشاد فرمائي: "که ما **شَبِ قَدر** مُعَيَّن کړے (په تا ظاهر کړے) وے او دا چې [اے کمزورريه بنده!] ما ته په ګُناه باندې ستا جُرأت هُم معلوم دے نو که کله شَهوَت ته په دې شپه د نافرمانۍ غاړې ته راوستے وے او ته په ګُناه کښې اخته شوے وے نو ستا د دې شپې د پيژندلو باوجود ګناه کول به ستا [د دې نه] بے خبرۍ سره ګناه کولو نه زياته سخته وے، پس په دې وجه دا ما پټه اوساتله چې بنده د دې په طَلَب کښې کوشش اوکړي او د هغه کوشش ثواب اوګټي. خلورمه دا چې بنده ته د **شَبِ قَدر** تَعَيُّن حاصل نه وي نو د رَمَضَانُ الْمُبَارَك په هره شپه کښې به د **الله** تعالٰی په اِطاعَت کښې کوشش کوي په دې اُمِّيد چې کيدے شي دا **شَبِ قَدر** وي.

(تفسيرِ کَبِير ج۱۱ ص۲۹ مُلَخَّصاً)

په کال کښې کومه شپه هُم شَبِ قَدر کيدے شي

د **شَبِ قَدر** په تَعَيُّن کښې په عُلَمائے کرامو رَحِمَهُمُ الله کښې کافي اختلاف موجود دے. تر دې

چې د بعضو بُزرګانو رَحِمَهُمُ الله په نزد شَبِ قَدر په پوره کال کښې تاويږي راتاويږي. مَثَلًا د فَقِيهُ الاُمَّه حضرتِ سَيِّدُنا عبدُالله اِبنِ مسعُود رَضِیَ اللهُ عَنْه فرمان دے: شَبِ قَدر هُم هغه کس مونډلے شي چې خوك د پوره کال په شپو تَوَجُّه ساتي. (تفسیرِ کبیر ج۱۱ص۲۳۰) د دې قول په تائيد کښې اِمامُ العارِفِين سيِّدُنا شيخ مُحیُ الدِّين اِبنِ عَرَبِی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائي چې ما د شَعْبَانُ الْمُعَظَّم په پينځلَّسمه شپه (يعني په شَبِ بَراءَت) او يو ځل د شَعْبَانُ الْمُعَظَّم په يو کم ديرشمه شپه شَبِ قَدر مونډلي ده او د رَمَضَانُ الْمُبَارَك په ديارلسمه شپه او اَتلَّسمه شپه مې هُم ليدلي ده او په مختلفو کلونو کښې مې د رَمَضَانُ الْمُبَارَك د آخرئ عَشرے په هره طاق شپه کښې مونډلي ده. نور فرمائي: اګرچه زيات تر شَبِ قَدر په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې وي خو زما تجرِبه هُم دا ده چې دا په پوره کال کښې تاويږي راتاويږي. يعني د هر کال د پاره د دې صرف يوه ورځ مخصوصه نه ده. (اِتحَافُ السَّادَة ج٤ص٣٩٢)

د رَحمَتِ کونَين ﷺ سره د شيخينو رَضِیَ اللهُ عَنْهُمَا تشريف راوړل

اَلْحَمْدُ لِلّٰه عَزَّوَجَلّ د دعوتِ اسلامي مَدَني ماحول کښې د رَمَضَانُ الْمُبَارَك د اعتِکاف بنه شکلي سپرلي وي، د دُنيا په مختلفو ملکونو کښې اِسلامي وروڼړه په جُماتونو کښې او اسلامي خويندې په "مسجِدِ بَيت" کښې د اِعتِکاف سعادت حاصلوي او ښه ډير بَرَکتونه حاصلوي. د ترغيب د پاره يو مَدَني سپرلے تاسو ته اوروم: د تحصِيل لياقت پور، ضلع رَحِيم يار خان (پنجاب پاکستان) د يو اسلامي ورور د بيان خُلاصه ده: زه د فِلمونو داسې شوقي ووم چې زمونږ د کلي د سي ډيانو د دُکان تقريباً نيمې سي ډيانې مې کتلې وې. اَلْحَمْدُ لِلّٰه عَزَّوَجَلّ ما ته د طلباني کلي مَدَني مسجِد کښې (۱٤۲۲ھ، 2001ء کښې) د رَمَضَانُ الْمُبَارَك د آخرئ عَشرے د اِعتِکاف کولو سعادت نصيب شو. د دعوتِ اسلامي د عاشقانِ رَسُول د صُحبت د بَرَکتونو به څه وائې! د ۲۷ رَمَضَانُ الْمُبَارَك ناقابِلِ فراموش ايمان تازه کوونکې واقعه د تَحدِيثِ نِعمت د پاره عرض کووم: توله شپه

مي په بيدارئ کښې تيره کړه او په ژړا ژړا مي د سرکارِ نامدار صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه د دِيدار خيرات اُوغوښتو. اَلْحَمْدُلِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ د سحر په وخت کښې په ما د کرم دروازه برسيره شوه، ما د خوب په حالت کښې اوليدل چې زه په يو جُمات کښې دننه يم، په دې کښې چا اعلان اوکړو: "حُضُورِ اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به تشريف راوړي او د لـمانځه اِمامت به کوي." لږ ساعت پس رَحمَتِ کَونَين صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سره د شيخينِ کرِيمَين رضی اللہ عنہما تشريف راوړو او زما سترګې اوغړيدې. صرف يو نظر مې اوليدو او هغه ښکلے منظر مې د سترګو نه پناه شو، په دې مې يو دم زړه نرے شو او سترګو نه مې اوښکې رواني شوې دومره مې اوژړل چې سلګۍ راباندې اولګيدې اے کاش!ــ

اتنی مدت تک ہو دید مصحف عارض نصیب
حفظ کرلوں ناظرہ پڑھ پڑھ کے قراٰنِ جمال

(ذوقِ نعت)

اَلْحَمْدُلِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ د هغې نه پس زما په زړه کښې د **تبليغ قُرآن و سُنَّت** د عالــمګير غير سياسي تحريك **دعوتِ اسلامي** مَحَبَّت نور زيات شو بلکه بس زه نور ېخپله د دعوتِ اسلامي شوم. کور نه مې ترکيب جوړ کړو او بابُ الْمَدينه کراچۍ ته روان شوم او درسِ نِظامي کولو د پاره مې **جامِعَةُ الْمدِينه** کښې داخله واخسته. د دې بيان ورکولو په وخت په درجهٔ اُولٰی کښې عِلمِ دِين حاصلولو سره سره تنظيمي طور د يو ذيلي حلقه ذِمَّه دار په حيثِيَّت د **دعوتِ اسلامي** د دِيني کارونو عام کولو کوشش کووم.

جلوہ یار کی آرزو ہے اگر مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
میٹھے آقا کریں گے کرم کی نظر مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف

(وَسائلِ بخشِش ص ٦٣٩)

صَـلُّـوْا عَـلَـى الْـحَـبِـيْـب! صَلَّى اللّٰهُ تَعالٰى عَلٰى مُحَمَّد

د اِمامِ اعظم، اِمامِ شافعي او صاحبَينو اقوال

سَیِّدُنا امامِ اعظم ابو حنيفه رحمۃُاللہِ علیہ نه په دې باره کښې دوه قَوله منقول دي: ﴿۱﴾ لَیۡلَۃُ الۡقَدۡر په رَمَضَانُ الۡمُبَارَك کښې دے خو کومه شپه مُعَيَّنه (Fix) نه ده ﴿۲﴾ د سَیِّدُنا امامِ اعظم ابو حنيفه رحمۃُاللہِ علیہ يو مشهور قول دا دے چې لَیۡلَۃُ الۡقَدۡرپه پوره کال کښې تاويرې راتاويرې، کله د رَمَضَانُ الۡمُبَارَك په مياشت کښې وي او کله په نورو مياشتو کښې. هُم دا قول د سَیِّدُنا عبدُالله اِبنِ عبّاس، سَیِّدُنا عبدُالله اِبنِ مَسعُود او سَیِّدُنا عِکرَمه رضی اللہ عنہم نه هُم منقول دے. (عُمدۃُالقاری ج۸ص۲۵۳ تحت الحدیث۲۰۱۵)

د سَیِّدُنا اِمامِ شافِعي رحمۃُاللہِ علیہ په نزد "شَبِ قَدر" د رَمَضَانُ الۡمُبَارَك په آخري عَشره کښې ده او د دې شپه مُعَيَّن (Fix) ده، په دې کښې به تر قيامته بدلون نه کيږي.

د سَیِّدُنا اِمام اَبُو يُوسُف او سَیِّدُنا اِمام محمد رحمۃُاللہِ علیہما په نزد لَیۡلَۃُ الۡقَدۡر په رَمَضَانُ الۡمُبَارَك کښې ده خو يوه شپه مُعَيَّن (Fix) نه ده. او د هغوئي يو قول دا دے چې د رَمَضَانُ الۡمُبَارَك په آخري پينځلَّس شپو کښې لَیۡلَۃُ الۡقَدۡر وي. (ایضاً)

شَبِ قَدر بدليږي را بدليږي

د سَیِّدُنا اِمام مالِك رحمۃُاللہِ علیہ په نزد **شَبِ قَدر** د رَمَضَانُ الۡمُبَارَك د آخري عشرے **په طاقو شپو** کښې وي. خو کومه يوه شپه **مخصوص** نه ده، هر کال په دې طاقو شپو کښې تاويرې راتاويرې، يعني کله يووِيشتمه شپه لَیۡلَۃُ الۡقَدۡر وي نو کله درې ويشتمه، کله پينځه وِيشتمه نو کله ووه وِيشتمه او کله کله يو کم ديرشمه شپه هُم **شَبِ قَدر** شي. (عُمدۃُالقاری ج۱۲ص۳۳۵)

شيخ اَبُوالحسن شاذِلي رحمۃُاللہِ علیہ او شَبِ قَدر

د سلسلهٔ قادِرِيَّه شاذِليه عظيم پيشوا [يعني مشر بزرگ] حضرتِ سَیِّدُنا شيخ اَبُوالحسن

شاذِلي رحمۃُاللہِ علیہ (مُتَوَفّٰی ٦٥٦ھ) فرمائي: ”چې كله د اِتوار يا چارشنبے په ورځ ورومبئ روژه راغلي ده نو ما په يو كم ديرشمه شپه، كه د كل په ورځ ورومبئ روژه شوي ده نو په ما په يو وِيشتمه شپه، كه ورومبئ روژه د نهي يا جُمُعے په ورځ راغلي ده نو په درې وِيشتمه شپه كښې مې شَبِ قَدر موندلي ده.“ (تفسیرِ صاوی ج٦ ص٢٤٠٠)

ووه وِيشتمه شپه شَبِ قَدر ده

اګر چې بُزرګانِ دِين او مُفَسِّرِين و مُحَدِّثِين رحمہُمُ اللہ د شَبِ قَدر په تَعَيُّن كښې اختِلاف لري، خو د يو درانه اكثرِيَّت رائے هُم دا ده چې هر كال د رَمَضَانُ الْمُبَارَك ووه وِيشتمه شپه شَبِ قَدر ده. د سيّدُ الانصار، سيّدُ الفُقَراء، حضرتِ سَيِّدُنا اُبَـئ بِن كعب رضی اللہ عنہ په نزد د رَمَضان ووه وِيشتمه ”شَبِ قَدر“ ده. (صحیح مُسلِم ص٣٨٣ حدیث٧٦٢)

حضرتِ سَيِّدُنا شاه عبد العزيز مُحَدِّث دِهلوي رحمۃُاللہِ علیہ هُم فرمائي چې شَبِ قَدر د رَمَضَانُ الْمُبَارَك ووه وِيشتمه شپه وي. د خپل بيان د تائيد د پاره هغوئي دوه دليلونه بيان كړي دي: ﴿١﴾ په لَيْلَةُ الْقَدْر كښے نهه حُروف دي او دا كَلِمه په سُوْرَةُ الْقَدْر كښې درې ځله راغلي ده، دغسې درې له چې په نهه كښې ضرب وركړے شي نو حاصِلِ ضرب ”ووه وِيشت“ راځي كوم چې دې خبرې طرف ته اِشاره كوي چې شَبِ قَدر ووه وِيشتمه شپه ده. ﴿٢﴾ په دې سُورۀ مباركه كښې ديرش كَلِمات (يعني ديرش الفاظ) دي. ووه وِيشتمه كَلِمه ”هِيَ“ ده چې د هغې مركز لَيْلَةُ الْقَدْر دے. لكه د اللّٰه تَبَارَكَ وَتَعَالٰی له طرفه نيكو خلقو د پاره دا اِشاره ده چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَك ووه وِيشتمه شپه، شَبِ قَدر دے. (تَفسِيرِ عزیزی ج٣ ص٢٥٩ مُلَخَّصاً)

لكه شَبِ قَدر ئې چې حاصله كړه

فرمانِ مُصطَفٰی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دے: چا چې لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ سُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ

السَّبۡعِ وَ رَبِّ الۡعَرۡشِ الۡعَظِيۡم[1]" درې ځله اولوستو نو هغه چې لكه شَبِ قَدر حاصِله كړه. (ابنِ عساکِر ج٦٥ ص٢٧٦) كه كيدے شي نو هره شپه دا دُعا درې ځله لوستل پكار دي.

د رِضائے اِلٰهی عَزَّوَجَلَّ خواهشمندو! كه كيدے شي نو ټول كال هره شپه په اِهتِمام سره څه نه څه نيك عمل كول پكار دي ولې چې معلومه نه ده چې كله شَبِ قَدر شي. په هره شپه كښې دوه فرض لـمونځونه راځي، نورو لـمونځونو سره سره د ماښام او ماسخُتن د لـمونځونو هُم جَمعې سره بنه اِهتِمام كول پكار دي چې كه په شَبِ قَدر كښې د دې دواړو لـمونځونو جَمعه نصيب شوه نو اِنۡ شَآءَاللّٰه تعالٰی بيړئ به مو پوريوځي، بلكه هُم دغسې د پينځه واړو لـمونځونو سره سره د ماسخُتن او سحر د جَمعې هُم په خُصُوصِيَّت سره عادت جوړ كړئ. دوه **فرامينِ مُصطَفٰی** صَلَّی اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: ﴿۱﴾ چا چې د ماسخُتن لـمونځ جَمعې سره اوكړو لكه هغه چې نيمه شپه قِيام اوكړو او چا چې د سحر لـمونځ جَمعې سره ادا كړو نو لكه هغه چې پوره شپه قِيام اوكړو. (مُسلِم ص٣٢٩ حديث٦٥٦) ﴿۲﴾ چا چې د ماسخُتن لـمونځ جَمعې سره اوكړو تَحقِيق هغه د لَيۡلَةُ الۡقَدۡر نه خپله حِصّه حاصله كړه. (مُعجَم كَبِير ج٨ ص١٧٩ حديث٧٧٤٥)

د اللّٰه تعالٰی د رَحمت تلاش كوونكو! كه ټول كال مو هُم دا د جَمعې عادت جوړ وي نو اِنۡ شَآءَاللّٰه تعالٰی په شَبِ قَدر كښې به هُم د دې دواړو لـمونځونو جَمعه درنصيب شي او ټوله شپه د خوب كولو باوجود به اِنۡ شَآءَاللّٰه تعالٰی د هرې شپې په شان په شَبِ قَدر كښې هُم لكه د ټولې شپې عبادت كوونكي قرار شئ.

[1] تَرجَمه: يعني د اللّٰه عَزَّوَجَلَّ نه سِوا هيڅ څوك د عِبادت لائق نشته، چه حِلم او كرم والا دے، اللّٰه عَزَّوَجَلَّ پاك دے كوم چه د ووه واړه آسمانونو او د لوئ عرش مالِك دے.

د شَبِ قَدر دُعا

اُمُّ الْمُؤمِنِين حضرتِ سَیِّدَتُنا عائشه صِدِّيقه رَضِیَ اللّٰہُ عَنۡہَا نه رِوايت دے: ما په بارګاهِ رِسالت صَلَّی اللّٰہُ عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کښې عرض اوکړو: يَارَسُولَ‌الله صَلَّی اللّٰہُ عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! که ما ته د شَبِ قَدر عِلم اوشي نو څه اولولم؟" اِرشاد ئې اُوفرمائيلو: داسې دُعا اُوغواړه: اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيْمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَفَاعْفُ عَنِّى. يعني اے الله عَزَّوَجَلَّ بيشکه ته بخښونکے ئې او بخښنه ورکول خوښوې لِـهذا ما اُوبخښې.
(تِرمِذِی ج٥ ص٣٠٦ حديث٣٥٢٤)

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! کاش چې! مونږه هره شپه کم از کم يو ځل دا دُعا لوَلو چې کله خو به را ته شَبِ قَدر نصيب شي. او په ووه ويشتمه شپه خو دا دُعا بيا بيا لوَستل پکار دي.

د شَبِ قَدر نفلونه

حضرتِ سَیِّدُنا اِسمٰعِيل حَقِّي رَحۡمَۃُ اللّٰہِ عَلَیۡہِ په "تَفسِير رُوحُ الْبَيان" کښې دا روايت نقل کوي: خوك چې په شَبِ قَدر کښې د اخلاص په نِيَّت نفلونه اوکړي د هغه تير شوي او راروان ګناهونه به اُوبخښلے شي. (رُوحُ البَيان ج١٠ ص٤٨٠)

چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَك آخري لس ورځې به راغلې نو سرکارِ مدينه صَلَّی اللّٰہُ عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به عبادت ته ملا اوتړله، په هغې کښې به ئې شپې رُونړولې [يعني په وِينبه تيرولې] او د خپل کور کسان به ئې راويښول. (ابنِ مَاجَه ج٢ ص٣٥٧ حديث١٧٦٨)

حضرتِ سَیِّدُنا اِسمٰعِيل حَقِّي رَحۡمَۃُ اللّٰہِ عَلَیۡہِ نقل کوي چې بُزرګانِ دِين رَحِمَہُمُ اللّٰہ به د دې عَشرے په هره شپه کښې دوه رکعاته نفل د شَبِ قَدر په نِيَّت ادا کول. او بعضو اَکابِرو نه منقُول دي چې خوك هره شپه لس آياته په دې نِيَّت لوَلي نو د دې د بَرَکت او ثواب نه به نه محرومه کيږي.

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! دا شپه د بَرَکتونو کان دے. چنانچه حضرتِ سَیِّدُنا اَنَـس بن

مالِك رضی اللہ عنہ فرمائي: يو ځل چي د رَمَضان مياشت راغله نو حُضُورِ انور صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اُوفرمائيل: "تاسو ته دا مياشت راغلي ده چي په دې کښې يوه شپه داسې هُم ده چي د زرو مياشتو نه بهتره ده. کوم کس چي د دې شپې نه محرومه پاتې شو، لکه د ټولو خيرونو نه چي محرومه پاتې شو او د دې د خير نه محرومه نه پاتې کيږي خو هغه کس کوم چي حقيقةً محرومه دے." (اِبنِ مَاجَه ج۲ ص۲۹۸ حديث۱٦٤٤)

اے زمونږه خوږه خوږه اللہ عَزَّوَجَلَّ! د خپل خوږ حبيب صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په خاطر مونږ ګنهګاران د لَيۡلَةُ الۡقَدۡر د بَرَکتونو نه مالامال کړې او زيات نه زيات د خپل عبادت توفيق راکړې. اٰمِين بِجَاہِ النَّبِیِّ الۡاَمِين صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

لیلۃ القدر میں مطلعِ الفجر حق
مانگ کی استقامت پہ لاکھوں سلام

(حَدائقِ بخشِش ص۲۹۹)

صَلُّوا عَلَی الۡحَبِیۡب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد